

Перекладати і пересилати
можуть усі в Україні
Виходить двічі на тиждень:
у середу і суботу.

Допомогіть: Authorized by European
Comm. Civil Affairs Division - APO 707
- AG 3037 - GEC-AGO - 14 July 1947

Гроші пересилати: Bankkonto
№. 0714 Bayerische Hypothek-
und Wechselbank, Filiale Neu-Ulm.
Шлях на місяць з поштовыми
витратами B.M. Часовий еквівале-
нт всіх після одержання грошей.

Вісник

UKRAINISCHE ZEITUNG
Verlags- und Vertriebs-
postamt: U.M. (Donau)
Erscheinungswortung:
Mittwoch und Samstag
Lizenz: Authorized by European
Comm. Civil Affairs Division - APO 707
- AG 3037 - GEC-AGO - 14 July 1947
Zeilung:
Bankkonto №. 0714 Bayerische Hypo-
thek- u. Wechselbank, Fil. Neu-Ulm
Bezugspreis: Durch Postamt im
Monat RM 8.- ausl. Zustellgebühr.
Das Abonnement ist im voraus zahlbar.

Субота, 27 грудня 1947 р. — Число 94 (152) Рік III

Samstag, 27. Dezember 1947 — Nr. 94 (152) Jahrgang 3

До світової єдності й організації українців

Перша Панамериканська Конференція, що тривала в Нью-Йорку в готелі Тефт 18—21 листопада цього року, та зв'язані з нею масові маніфестації в Нью-Йорку і Філадельфії — це подія першорядної ваги.

Впаде в вічі те, що наші закарпатські брати скромними засобами зробили велику роботу. Яких два з половиною десятків делегатів представляли собою не менше як півтора мільйона українців, що населяють обидва американські континенти «від північних прерій Кавалі аж до південних степів Аргентини»; з світового Нью-Йоркського форуму вони продемонстрували перед усім світом і свою політичну зрілість, і незламну рішучість українців усього світу до бойової єдності та безкомпромісної боротьби за зрівняння від большевизму нашої Вітчизни.

З почуттям гордості й радісної паляї перечитують ми звіти з цієї конференції. Нас доля «не пестить» такими радісними переживаннями. Останні 15 років української історії до вищій налві муками і жахом. Щодня, щогодини, щохвилини падають на український народ, замкнений у совєтській застілок, смертельні удари. Це замах на націю, це змова стёрти з лиця великий народ з лиця земної кулі. Це джено-сайд України — тобто всебічно-планомірний, синхронізований, тривалий акт тотального нищення народу. Голод 1932-33 рр., терор 1933-38 рр., масове нищення сіл, міст і населення, провалжене ніби в змові одлаково і Гітлером і Сталіном в останній світовій війні. Це страшна повсюднн пачифікація України большевизмом, що виявилася в організованім голоді 1946 р., в масових розстрілах і виселеннях, в нищенні української культури і церкви, нарешті, в кривавому наступі — разом із сателітами — проти загонів Української Повстанської Армії.

Стоїмо перед найвідповідальнішим передомовим відником нашої історії, коли всі свої внутрішньо-українські розходження та амбіції треба енкайскорше відсунути на задній план. Єдність боюва, оєративна, єдність усх без винятку антибольшевицьких сил нації, могутня організація єдиного фронту визвольної боротьби — ось владна вимога нашої Вітчизни.

За ці минулих п'ятнадцять років ми пережили щонайменше три радісних і гордих моментів, коли серця мільйонів билися в одному могутньому такті. Це збройне повстання Закарпатської України 1938 р.; це дружний, як розгаль неспяного снігу, самовільний вихід мільйонів українців із Червоної армії під час війни двох хижаків за Україну; це, нарешті збройна героїчна боротьба українських повстанців — УПА — проти обох окупантів. Всі ці моменти мали і мають широкій міжнародній відомінь.

Може, ми не помилились, коли кажемо, що історичний зворот у (Далі на 2-й стор.)

Англійські політики проти комунізму

ЛОНДОН. У зв'язку з провалом Лондонської конференції звані англійські політики всіх партій проголосили маніфест, в якому говориться, що наступ «тоталітарної системи» в Європі і в світі стає загрозливим, ніж будь-коли і що не можна залишити невипробуваними жадних засобів, щоб спинити цей наступ. Комунізм в світі нині сильніший, ніж будь-коли був сильний фашизм, — підкреслює маніфест. Комунізм, фашизм і нацизм — все це одвісі тоталітарної родини, байдуже, що вони час від часу відрізняються проголошуваними ними цілями і своїми методами.

В одному меморандумі англійська лейбористська партія закладає

своїх членів до побороювання комуністичної кампанії саботажу протягом наступних місяців. Генеральний секретар партії Морган Філіпс звернувся з меморандумом до всіх англійських організацій, приєднавх до партії. В меморандумі сказано: «Ми можемо підготуватися до ініційованих комуністами спроб викликати незадоволення серед робітництва і водночас спричинити падіння продукції і її гальмування, від чого залежить добробут і видужання Англії.»

В публікації далі говориться, що лейбористська партія сподівається нового страйкового наступу комуністів у Західній Європі ще перед весною 1948 р. Цього разу робитимуться також серйозні спроби

поширити хвилю страйків і в Англії, — підкреслено в меморандумі.

Далі звершено увагу на те, що комуністи щораз намагаються поширити свої плани в профспілках і, правдоподібно, пробуватимуть своєю діяльністю в профспілках підминувати асердини лейбористської партії і підірвати її. «В багатьох європейських країнах комуністи потоптали ногами всі свободи. Ми не можемо дозволити, щоб це сталося в нас через наше ліниство або байдужість розвивати нашу власну соціалістичну справу з евертійністю, спратністю й ентузіазмом. Постійна пильність — це досі ще ціна свободи.»

(За «Нувель де Франс», 23.12.)

Звіт про минулу конференцію

ВАШІНГТОН (ДПД—Ройтер).

20 грудня. В п'ятницю ввечері американський міністер закордонних справ Маршал у своїй радіопромові заявив, що врегулювання миру в Європі буде, очевидно, неможливим доти, доки не пошастить успішно здійснити програму європейської відбудови і зламати комуністичну спробу перешкоджати здійсненню цієї програми. За його твердженням, у цьому відношенні між поглядами західних держав і Совєтського Союзу існує різкий контраст.

На думку Маршала, головною причиною провалу Лондонської конференції було ставлення Совєтського Союзу до Маршалевого плану, що його СССР хоче неодмінно завалити. Совєтський Союз дав ясно зрозуміти, що успіх плану може призвести до рівноваги, яка скрі-

пить 16 західних папій і забезпечить справжню свободу, ініційаву однині і захист від всякої урядової тварпії.

Маршал очерснив Лондонську конференцію як «дудне повторення того, про що вже достоту говорилося в Москві». Перші десять засідань розтриьжано на безплідні дискусії. Маршал зокрема вказав на відмову Молотова погодитися з утворенням спеціальної комісії в справах кордонів. Молотов, крім того, не виявив ніякого зрозуміння з приводу того, що німецький центральний уряд буде лише фікцією доти, доки не владється досягти економічної єдності Німеччини. «Це було яскравим доказом того, що Молотов хотів використати конференцію як нагоду для пропагандистських заяв, щоб подобатися шімцям.»

За словами Маршала, треба було б прийняти 5 принципових рішень: 1. Скасування штучних кордонів між зонами з метою відновлення свободи руху для людей, ідей і товарів у цілій Німеччині. 2. Відречення окупайних держав від німецької власності, конфіскованої під плашьюком репарацій без згоди чотирьох держав. 3. Грошова реформа в цілій Німеччині. 4. Остаточне визначення економічного тгару Німеччини і 5. Детальний план експорту й імпорту для всієї Німеччини.

Наприкінці Маршал сказав, що звичайно труднощі це велетенські, але що на Лондонській конференції нічого не втрачено й нічого не виграно, хібащо тепер стало цілком ясно, настільки великі проблеми, і настільки неімовірні перешкоди, що їх треба подолати.

Делегати й гості першої Панамериканської Української Конференції. Зліва направо сидять: Іван Григорашук (Аргентина), інж. Володимир Коссар (Канада), о. С. В. Санчук (Канада), Олена Лотоцька (США), о. д-р Василь Кушнір (Канада), Ева Піддубичини (США), Ілля Горачук (Бразилія), о. Микола Іванів (Бразилія). Стоять (зліва направо): Євген Рогач (США), ред. Богдан Катамай (США), ред. Михайло Гетьман (Канада), В. Гудьтай (Канада), Іванна Беніаль (США), проф. Микола Чубатий (США), Дмитро Галиччін (США), Андрій Білопольський (Аргентина), ред. Степан Шумейко (США), д-р Теодор Дарвін (Канада), Марія Гетьман (Канада), д-р Лонгін Цегельський (США), проф. Олександр Грановський (США), Ноєнц Обельницький (Канада), Олександр Яремко (США).

* ЛОНДОН (Радіо-Мюнхен). 22 грудня. Виступаючи сьогодні перед об'єднаними американськими журналістами у Лондоні, англійський міністер закордонних справ Бенін знову звернувся до СССР із закликом узяти участь у Маршалевому плані і співпрацювати з західними альянсами. Він апелював закінчити конфлікт і пристати до співпраці в загальних інтересах.

* ТОКІО (ГА). 22 грудня. В нещодавно відкривался тотариденна конференція комуністичної партії Японії. На конференції зітхалося 230 делегатів, що репрезентують собою 94 000 членів партії. Генеральний секретар партії Токуда заявив, що комуністи повинні відновити боротьбу проти монархічного устрою Японії.

* БЕРЛІН (Радіо-Мюнхен). 22 грудня. Головною темою англійських збройних сил у Німеччині генерал Робертсон на одній пресовій конференції в Берліні сказав, що, як зазначили на фізико нараді у Лондоні, Англія шукає тиме порозуміння і намагатиметься співпрацювати з усіма альянсами в Німеччині. Щодо запровадження грошової реформи в західних зонах, то він вважає її пошито за негативну з економічного й психологічного погляду.

* РИМ (БЕС). 22 грудня. 453 головами проти 62 італійські Установі Збори схвалили проект нової конституції. Вона стає чинною з 1 січня 1948 р.

* РАНГУН (ГА). 22 грудня. Біржа і США підписали угоду про обмін студентами і професорами. Це перша така угода в історії Бірми.

* НАНКІН (Радіо-Мюнхен). 22 грудня. Китайські Національні Збори обговорюють законопроект, згідно з яким співпраця з комуністами загрозливіше смертньою карою або довічним ув'язненням.

* БАГДАД (ГА). 22 грудня. З огляду на появу холери в Сирії, кордонні Іраку, Лівану, Трансйорданії, Палестині й Сирії закриті. Минулої суботи в Сирії зареєстровано два випадки холери.

* НАНКІН (ГА). 22 грудня. Газетні кореспонденти повідомляють про задомлення наступу на Муклея наслідком прибуття підселення для урядових частин.

* АНКАРА (БЕС). 22 грудня. Турецькі Національні Збори почали обмірковувати державний бюджет на 1948р., що буде найбільшим з часу заснування Турецької республіки в 1923 р.

* РИМ (ГА). 22 грудня. Страйк 300 000 робітників харчової промисловості закінчився.

* ЕРУСАЛІМ (БЕС). 22 грудня. Під час вандоку жидівської терористичної організації «Гагана» в районі між Тель-Авівом і Єрусалимом забито 3 арабів.

* ФРАНКФУРТ (Дена). 23 грудня. Як довідуються Дена з кіл німецького Економічного управління, конференція 8 міністер-президентів об'єднаної зони з ген. Клаєм і ген. Робертсоном відкриється 7 січня 1948 р. в Франкфурті.

* ПАРИЖ (Радіо-Мюнхен). 23 грудня. Антикомуністична меншість СКТ на чолі з Л. Жуо вже заснувала нову французьку організацію профспілок.

* БАД НАВГАЙМ (Дена). 21 грудня. Папа Пії XII у Різдвяній енцикліці закликає всіх католиків світу дотримуватися вчення Христа і молитися за так багатий, але доі не забезпечений мир.

* КОБЛЕНЦ. Спеціальна місія Ватикану, що об'їздила Південну Америку з наміром урухомити еміграцію ДП, закінчилася негативним результатом, бо іміграційні можливості південно-американських країн дуже обмежені і є лише невеличкі пади на поселення в Аргентині й Венесуелі. («Райшпер Меркур», 25 грудня 1947 р.)

* БЕРЛІН (Радіо-Мюнхен). 23 грудня. Вчора, на пресовій конференції, американський віцеконей губернатор ген. Кейє сказав, що поки що існує мало шансів на політичне злиття англійської й американської окупайних зон.

До світової єдності й організації українців

(Закінчення з 1-ої сторінки)

житті американських українців є четвертий ралістичний момент цього назагал страшного українського п'ятидесятиріччя. Ми завжди дивились на українців в Америці як на провідний національний скарб. Панамериканська українська конференція змусила світло на важкий історичний шлях українця за океаном. Це ж були ті найбільш знедолені, гнані, а певно й відважні сини України, що з рідного гнізда мандрували в далечині і важкою працею в джунглях пралісів і світових міст, «без зв'язки», як писав В. Королюк, пробивали собі шлях до життя. Розсієні океанами і грушками на тисячі миль на величезній географічній віддалі одно від одного і від рідного вогнища Вітчизни, вони не розгубились, не пропали, стали міцно на ноги, придбали собі ім'я добрих громадян своїх нових держав. А водночас, як бачимо з цієї другої світової війни, зберегли нерозривний духовний зв'язок з Матір'ю-Україною, своє внутрішнє національне здоров'я і зрілість для активної політичної допомоги Україні.

Конференція прийняла ряд дуже важливих ухвал: сликати світовий український Конгрес для концентрації всіх сил на одну мету—визволення Вітчизни; перетворити Панамериканську Конференцію в постійне тіло з секретаріатом на чолі; послати допомогу українським емігрантам у Європі. Конференція послала петицію до генеральної асамблеї ООН з вимогою створити комісію для вивчення того, що робить більшовицький окупант на Україні. У відозві до українців-громадян Північної та Південної Америки та до українців, розкиданих по всьому світу, Конференція палко вітала Українську Повстанську Армію і закликала всіх нас до духовного і ділового та бойового єднання перед грядущими богами за Самостійну Соборну Українську Державу.

З багатьох історичних ворогів України залишилися ще два—Москва і наше розбиття. Першого легше подолати, ніж другого. Всеамериканська Конференція українців укладе міцні основи для об'єднання українців у вісному світі.

Ці слова бразилійки о. Миколи Іванова звучать для українських емігрантів у Європі, як шкідлива наука, до якої ми ще тут в Європі аж ніяк не доросли. В них видно той простий здоровий людський розум, без якого нічим не всі найкращі починання людини. Примовка каже: Коли Бог хоче кого покарати, то насамперед однімає в нього розум. Таку лару являю переживав українська політична еміграція в Європі. Перебуваючи, як і Вітчизна, перел найрештлішою загрозою шкідливої загадки, ці люди ніяк не можуть зрозуміти, що найбільший їх ворог—внутрішнє розбиття, і що єдиний їх (і од них залежний) спосіб порятунку—не ділова і бойова, чітко організована єдність. В той час, як емігранти інших національностей мають єдиний еміграційний загальнонаціональний інститут, ми, українці, досі не спромоглися на це і досі маємо чотири еміграційні урядові центри, дві ліги політичного, дві академічно-наукові центри, дві корпоративні журналістські, два університетські, кілька висшесловних корпорацій, десятки журналів і газет—і в одній справі доброї газети чи журналу європейської мрії, як українського уряду. Все це в атомізовані, в роздрібнені, у взаємопоширені десятки партій і сотень груп. Наче ворог заслав до нас своїх сіл білих розкладу, щоб вони розклали в нас усі наші великі мрії.

Сьогодні в наших таборі роз'їждяться до світу фізичні центри

еміграції—молодь і ми бачимо, що вона не везе з собою в грудях ніякого позитивного заряду, бо три роки вона жила в умовах розкладових, в умовах взаємопоширення і політичного маразму.

Коли ми на третьому році з великою бідою і нездатністю ще сяк-так змінили ЦПУЕ, то саме сьогодні чуємо за провал переговорів про еміграційний уряд і національну раду при ньому. Невже це ворог такий геніальний, що він керує нашим внутрішнім життям? А чи ми такі вичемні, що нездатні до найелементарнішого глауду?

Ось чому так вітаємо ми Панамериканську Конференцію українців. Прості, але величаві своїм простим розумом і щирим серцем, лунали слова з трибуни Конференції і зв'язали з нею маніфестації. Широкий політичний розмах був поєднаний із практичною дієвистістю.

Зокеанські наші брати приходять на допомогу до нас у найважливіший час. Вони зробили свій виступ у дуже слушний момент, солідно його підготувавши.

Саме ним треба пояснити міжпартиій політичний успіх Панамериканської Української Конференції. Її голос пролунав по всьому світі через радіо „Голос Америки“, через світову пресу (напр. „Нью-Йорк Таймс“), пішов і до генеральної асамблеї ООН. Цей голос відбився луною в листі до Конференції сенатора Г. А. Смітса, у виступі на маніфестації професора Колумбійського Університету і автора памфлету „Історія України“ (англ. мовою) великого приятеля і знавця України Кларенса А. Малинга. Американський учений провів паралелі між Панамериканською конференцією держав у Ріо-де-Жанейро і Панамериканською конференцією українців у Нью-Йорку. Вітав погляд до єдності, бойові подвиги УПА. Нарешті підкреслює, що місце України в ООН, яке сьогодні незаконно обсажене агентами Кремля, там буде заповнене дійсним співмільником України.

Сьогодні кожен українець і кожна українська політична партія стоять на іспиті перед практичною ініціативою американських українців до світової єдності і організації українців.

Вже ближчого часу побачимо перші наслідки цього іспиту...

Наші вороги, звісно, лютуватимуть із цього приводу. Ще б пак! Тут б'ється ішою головною козиною карту— карту розкладу. Всі оті партійно-ідеологічні, класові, обласні, релігійні та інші антагонізми, що на них грає і спекулює московський більшовизм, мусять одійти в своє нормальне і регульоване річище. Ця карта ворога мусить бути, нарешті, бита.

Україна бо вступає в таку вирішну фазу свого бойового Відродження, коли вражі уари рикештом повертає до того ж таки ворога.

Віковичий гнобитель фізично розпорозив по всьому світу українця. І ось із цього світового розпорозення вже починає сьогодні підноситись Світове Об'єднання Українців. Це Світове Об'єднання, зв'язане мільйонами незримих ниток із Рідною Землею, внесе українську ідею і правду з політичних застінків окупанта на міжнародний форум.

Воно не дасть спокою московсько-більшовицькому владобіє, аж поки не вжене осяканий кіл у його машину.

Ю. ДИВНИЧ

Вся світова преса і досі перебуває під враженням нещасливого кінця Лондонських нарад. За висловом одного німецького автора, барометр голосів підіймався від чорних пророкувань до веселого оптимізму. Ніяку подію по закінченні війни не розглядувало так всебічно, як розрив у Лондоні.

Що конференція припинилася раптово, то й перші коментарі носили на собі печать „заступаючої знедацька“, Тож і говорилося про „кінець усіхх ілюзій“, „дві Німеччини“ „подія світу“ тощо. Коли ж розбурхані уяви заспокоїлися, і хвиля напруження почала спадати, прийшли голоси твердого розуму. Провідник французьких соціалістів Леон Блюм у своєму партійному органі „Ле Помпер“ за чотирьох характеризує світову ситуацію після фіналю Лондонської конференції як перепочинок, під час якого всі миролюбні, розумні й гуманні сили світу мусять набратися повітря, щоб потім сконцентруватися до нових зусиль. Блюм дослідно пише: „Чи хочуть того, чи ні, рано чи пізно треба буде як-не-як-укладати і виконувати мирні договори. Треба буде визначити кордони Німеччини, дати їй конституцію і-я хочу додати-тоді зрозуміють, що ця Німеччина, хоч би й яку конституцію вона мала, мусить ставити собою одну економічну й політичну цілість... А звідси логічно наше завдання: вважати прапирення Лондонських нарад за перепочинок, за своєрідну інтермедію, під час якої

„Кінець одної ілюзії“

На Лондонській конференції Москва позирала гаслом німецького центрального уряду. На думку американського часопису для німецького населення „Ді Нойс Цайтунг“, німецький центральний уряд за советським плямом був би „лише дальковим урядом у руках Советів, маріонетковим кабінетом, головне завдання якого полягало б у забезпеченні виконання советських репараційних претензій“. Советський Союз зовсім не мав наміру дійти до порозуміння з своїми колишніми бойовими товаришами в другій світовій війні, а навпаки, бажав змусити інших визнати умови, які уможливили б дальшу більшовицьку Європу. „Західні держави довгий час вірили, — пише „Ді Нойс Цайтунг“, — що політика Ятти й Потсдаму, політика співпраці союзників, буде для Советського Союзу також і в повосенний час напрямним шпуром його дипломатичного курсу. Цей погляд виявився чистою ілюзією, і треба було дорогих грошей за науку, щоб визволити західніх союзників від цієї ілюзії.“

Лицензійований росіянами „Берлін ам Міттаг“ в'їливо радить західним державам: щоб бути „наслідковими“, вони мали б відмовитися

всі мирні, всі злороні, всі гуманні сили світу мають схамелитися і зосередитись до нового розгону“.

Відкладення конференції ще не означає остаточного розриву. Такої оптимістичної думки паризький часопис „Ле Пен“. Кошичний французький посол у Німеччині Ф. Понсе вважає за відрядне явище ту обставину, що розрив принаймні усуває атмосферу ліцемер'я і, вносячи ясність у ситуацію, означає поділ Німеччини на 2 або й 3 частини. Франція, звичайно, обрала Захід—констатує він. У консервативному „Ле Фігаро“ Понсе підкреслює: „Всіма своїми традиціями, своїми поняттями, своїм суспільним і своїм приватним життям, своєю мораллю і своєю культурою наша країна була західної орієнтації, і тільки з Заходу могла надійти їй допомога, якої вона потребує“. Все ж в іншому числі „Ле Фігаро“ Понсе вказує на те, що об'єднання зон залишається делікатною справою, бо „на випадок розбіжностей ми мали б лише один голос проти двох“ і, крім того, Франція „неспроможна перебрати на себе додатковий фінансовий тягар“.

Преса інших країн—сусідів Німеччини—висвітлює поразку Лондонської конференції залежно від своєї зовнішньо-політичної орієнтації. Голландський часопис „Недерландс Афта Цайтунг“ зазначає: „Ми не хочемо бути вісниками печастя, але треба приймати речі такими, як вони є. Після розриву в Лондоні знищено всі мости, і кожний ді-

від статуту чотирьох і залишити Берлін. (Як відомо, американський, англійський і французький сектори Берліну, будучи оточені советською зоною, є тільки, так би мовити, західним островком у східному окупційному морі).

Західно-німецька преса запитує: що ж буде далі? На заході кружляють чутки, що Франція ладна приєднати свою зону до об'єднаної англо-американської, якщо США й Англія гарантуватимуть безпеку від всякої агресії. На практиці це мало б виглядати як військовий альянс трьох проти Німеччини й Советського Союзу. „Штутгартер Цайтунг“ двується з приводу такої пропозиції: як то, мовляв, союз трьох проти Німеччини? Чому не з Німеччиною? Редактор „Штутгартер Нахріхтен“ ставить під сумнів конструктивність французької політики і застерігає Францію від того, що своїм негативним ставленням вона може кинути Німеччину в советський табір. „Варто лише прочитати мемуари Зекета, щоб зрозуміти величезну небезпеку, варто згадати про те, що Павлос і Зайдліц з німецьким генеральним штабом коло Москви ждуть дії і тут якраз ще не вистачало б, замість об'єднуючого Маршалового пляну, пакту західних

втіми, як йому прийде в голову“. Католицький „Де Маасбод“ папше про нову ситуацію: „Сталін проложу справу Гітлера приблизно тими ж засобами й методами. Єдина вигода, яку ми сьогодні маємо, полягає в тому, що ми знаємо його наміри...“

Давський „Політикер“ настроєний оптимістично і гадає, що не лише конференція зазнала поразки, але взаємини між Сходом і Заходом не припинилися.

Польська преса в один голос із советською намагається звалити всю винув на західніх союзників, зокрема на США. „Маршал припинив конференцію“ або щось на зразок цього — це типовий наготовок коментарів. Звідси походять такі „сміли стандарти“, видно з советських часописів. Ажко „Правда“ в своїй статті накликається теж найперше на Маршала: „Міністер закордонних справ Маршал прибув до Лондону з наміром висадити конференцію в повітря. Американська делегація сподівалася, що їй пощастить здійснити політику колонізації Західної Німеччини, де окупційні установи поводитимуть так, ніби вони десь собі в Порто Ріко або на Філіппінах. Маршал, що він за повіда англійського й французького представників, намагався також накинати свою волю советській делегації. Але американська коса найшла на советській камінь“. Бідна советська делегація! І куди тільки дивиться МЗД (НКВД), що не помічає, як Маршал хотів і на ній накинати нашайник?!

Оже всі тепер усвідомлюють, що Франція має облішнити ролю слухача, бо в її позиції залежати дуже багато.

Вилатний мюнхенський тижневик „Ехо дер Вохе“ припускає, що незабаром США, Англія і Франція зберуться на нові наради з приводу тимчасової політично-економічної організації Західної Німеччини. В такому разі треба пам'ятати: „Якщо під час цих нарад переміг би націоналізм вузького серця, якщо б західно-європейські народи не спрямували свій погляд з учора і сьогодні на завтра, то Західна Німеччина стала б трояким колом у міжньому таборі західних демократій, часовою бомбою, така-ня якої було б чутно, але її не можна було б знешкодити.“

Вирок над Кнутом Гамсуном

ОСЛЬО (Рейтер). 20 грудня 88-річного норвезького письменника, лауреата Нобелівської премії Кнута Гамсуна засуджено за державну зраду до сплати 425.000 кроун штрафу. Проти цього було висунуто обвинувачення, що, будучи членом нацистської партії, від час війни він розгорнув зрадницьку діяльність. А що майже Каута Гамсуна оцінюють на 700.000 кроун, то вирок для нього не буде завадою лешкульовим.

ОГОЛОШЕННЯ

Українців ДП, що мають візи до Аргентини або інші документарні дані про це від аргентинського уряду, просимо зараз же листовно або повідомити, подаючи копію (можна й незапирену) візи чи документу і місце замешкання, на таку адресу:

United Ukrainian American Relief Committed Inc.,
Director: Roman I. Smook,
c/o IRO Administrative Subunit,
Blumarkstraße 20,
München-Pasing.

або:

United Ukrainian American Relief Committee Inc.,
Luginsland 1/II,
Frankfurt a/M.

ПРЕДСТАВНИЦТВО ВУАДК, НІМЕЧЧИНА

Кашчоларія Синоду УАП Церкви і Організаційна Комісія повідомляють. Всесвітнє Духовенство й Вірних УАПЦеркви на еміграції, що в днях 25-27 грудня 1947 р. в м. Роговоєвурі в українському таборі „Осольо“ відбудеться І-й Український Православний Церковний З'їзд УАПЦеркви на еміграції

Організаційна Комісія

Давно пора мати рішення

Про мир

З Європи вернулася група наших сенаторів та конгресменів, що обслуговували там загальне становище та зокрема становище втікачів з різних держав, що знаходяться під комуністичною владою. Всі ті, що відвідали табори ДП (Дісплейсед Персонс), прийшли до висновку, що США повинні негайно розпочати реальні заходи для переселення скитальців з окупованих США, Британією та Францією зон до інших держав, а передовсім до різних американських республік.

Підкомісія по закордонних справах в Палаті послів, яка складена з конгресменів: Джеймса Фултона, (Реп. з Пенсильванії), Джейкоба Девейтса (Реп. з Нью-Йорку), Йосипа Пфайфера (Реп. з Нью-Йорку), та Франка Чейфа (Дем. з Кентукі) відвідала 150 кемпів, де перебувають біженці. В доповіді про наслідки своїх спостережень ця комісія пропонує, щоб США дозволили можливо більшому числу біженців переїхати до США. Зокрема комісія пропонує ухвалити спеціальний закон, щоб поселити якнайбільше втікачів на Алясці, куди надаються ті, що походять з Латвії, Литви та Естонії, де умови життя для них шкідливі. Крім того, Аляска потребує бути населеною, як оборона проти нападу на неї можливого ворога.

Далі комісія стверджує, що в таборах ДП панує висока мораль та багато є людей з такими фахами, які дуже потрібні в США. Наприклад, один лише Нью-Йорк потребує 20.000 таких, що могли б вивчитись кравецтва, а тим часом бути помічною силою в кравецтві. США потребують також десятки тисяч домашньої обслуги, фермерських робітників; т. п. Тому США повинні найскорше видарити скитальцям свої звери.

Цілком окремо виділено справу дітей сиріт. Багато є американських родин, що хотіли б таких дітей адоптувати. Для цього посол Джейкоб Девейтс планує внести до конгресу законопроект, щоб до США допускати поза квотою дітей до 14 років, яких американські громадяни хочуть адоптувати. Конгресмен каже, що він отримує численні запити в справі порядку адоптування втікачів сиріт, а тому що справу треба розв'язати якнайскорше.

Підкомісія вважає, що справу скитальців США повинні розв'язати з іншими державами як найскорше так, щоб за два роки вже не було їх в Європі, бо коли Америка не розв'яже цього питання, примусивши інші держави прийняти якусь кількість скитальців, то, можливо, вся маса їх опиниться виключно під опікою США.

Голова підкомісії закордонних справ Д. Фултон говорить, що в першу чергу ті держави, які будуть користуватися з допомоги по плану Маршала, повинні бути зобов'язані прийняти означену кількість ДП. Він особливо підкреслює таке несприятливе становище, коли Франція, наприклад, затримує в себе на роботах 450.000 німецьких воєнопоневолених замість того, щоб взяти людей на роботу з таборів ДП. Тим вона полегшила б американській втраті на утримання тих таборів.

Нарешті підкомісія пропонує:

1. Складати негайно всепартийні збори ІРО (Інтернаціональ Рефлікшн Організація), щоб виробити певні закони в три роки розселення ДП та ліквідації цієї проблеми в Європі.
2. Заборонити окремим державам вибирати для себе найкращі елементи серед скитальців, дилікуючи пере-

вибіркам для США та для інших, яким нарешті доведеться рішення справу скитальців.

3. Негайно замкнути всі табори скитальців в Італії, крім одного, бо багато комуністів пролізло до тих таборів, особливо на півночі Італії.

4. Негайно звести колоці дротані загороди навколо таборів скитальців, щоб дати їм поля рухів.

5. Установити точний речепев, коли вже більше не будуть вважатись нікі нові втікачі тими, що підходять під категорію „Дісплейсед Персонс“.

На закінчення комісія радить, щоб ІРО зменшило свій величезний апарат, а ватомість „Дісплейсед Персонс“ мали б право створити своє власне самоврядування.

Поодинокі члени комісії й інші сенатори та послы, які відвідали табори, одногласно підкреслюють те, що як правило люди, що живуть в таборах ДП, є незвичайно сильною моральною та ідейною охороною проти комунізму, який тепер почав свої шалені напади на США та взагалі на демократію. Тому було б неопустимим прогірком не долати дійсно помічної руки отим скитальцям, щоб вивести їх з становища безправних пуждарів, які живуть з чужої милостині й тим деморалізуються. Настав час, коли ця справа треба розв'язати якнайскорше і поставити більше мільйона людей на власні ноги та дати їм можливість зайняти гідне становище в рядах світової демократії.

Колядуймо в день Народження Христа на культурно-освітні та наукові цілі.

Ми, американські українці, можемо лише від широкого серця вітати такі наміри конгресменів та ще до того просити їх дійсно якнайшвидше розв'язати справу „Дісплейсед Персонс“. Цього вимагають не лише їхні інтереси, але й людська мораль та наша гідність як громадян найбільшої й наймогутнішої в світі демократії.

„Народне Слово“, Пітсбург, Па.

Кінець Семена Вітика

Семен Вітик, один із основоположників української соціал-демократичної партії Галичини і Буковини в Австрії, генеральний організатор першого селянського страйку в Галичині, посол до австрійського парламенту у Відні, голова Трудового Конгресу у Києві, міністер для Галичини в уряді диктатора Сигизма Петрушевича по програвій війні, пішов разом з іншими на еміграцію і осів у Відні. Тут почав видавати тижневий журнал „Громаду“, де пропагував ідею масового повстання на Велику Україну, куди й виїхав при кінці 1925 року. Через вилізок польські соціалісти (ППС) зарна намагалися, щоб він повернувся до Польщі і обіщували йому певні вигоди, але він так глибоко вірив, що там на Україні буде Українська Держава, хоч і паразитична, і що кожен українець повинен туди їхати і пограти при її будові. Дорого заплатив Семен Вітик за свою віру, бо як поїхав, так і сказав про нього загинув, ніхто не вів нічого про нього сказати. Цей голосний трагедійний випадок робітничих і селянських мас на Україні залюбки.

І особливо тепер винадково стрінувся з людиною, що сиділа з ним разом у тюрмі в Харкові. Не можу в руцати — каже він — за кожне слово, яке я замалював у наших розмовах з Семеном Вітиком, але руму моєю честю, що думав його переказати вірно і точно.

8 березня 1934 року мене арештувало і вкинуло до спец. корпусу ч. 1. ГПУ-УССР в Харкові при вулиці Радаркопійсько-Червонівській. В перших днях життя того року переведено мене з одиночки до загальної камери ч. 31, де було вже 3 в'язні, а між ними Семен Вітик. Всі три злякались мене перед уявленням як працівника в ДВОУ. Семен Вітик арештовано 12 березня

Генеральний секретар ОН Трітве Лі в річному звіті заявляє, що не вірять у можливість третьої світової війни. Подібні заяви складають при кожній нагоді інші впливові державні мужі і дипломати, хоч при цьому уникують умотивування своїх непереконливих тверджень, здебільшого керуючись тактикою лікаря, що запевняють у щасливому видужанні безнадійно хворих клієнтів.

Проте справа миру залишається і далі генеральною повсюдною проблемою, від щасливого вирішення якої залежатиме дуже й дуже багато. Нині що проблему намагаються розв'язати за столами міжнародних конференцій здебільшого ті ж самі люди, з тим самим політичним темпераментом, з яким вели демократичний світ до переможного закінчення війни, в процесі військової гарячки — через необізнаність з багатьма проблемами Сходу Європи — допустились фатальних помилок, які відразу стали передумовою неминучості майбутнього конфлікту. Варто згадати зовсім не потрібну участь Росії у війні з Японією, коли російські війська без бою промаршували за тиждень в глибину манджурської території, ступаючи вже по хребтах переможеного не ними ворога. До таких невилікуваних мирним шляхом помилок належить також орієнтація західних альянсів у Югославії на Тіта, очевидний крах поставов Ялтинської конференції, які мали гарантувати демократичний лад у східно-європейських країнах. Огже не виключена можливість, що подібних промахів можуть допуститись ті самі люди при побудові повсюдного миру.

Коли рік тому критика тоталітарних заходів Росії західними дипломатами робила на світову опінію помітне враження, то сьогодні, після страти Д. Михайловича, Петкова, після державного перевороту в Угорщині і втечі Миколайчика з Польщі, обвинувачення на адресу Росії вже не є ніякою сенсацією. Остання сесія ОН не принесла нових змін у взаємовідносинах між двома полюсами чітко поділеного світу. Західні демократії показали, що вони можуть діяти відповідно лише до своєї політичної і мораль-

ної природи, сподіваючись застосування відповідних принципів з боку східного союзника.

Англо-американська преса часто подає карикатури, на яких зображує Росію в подобі ведмеда, що незграбними лапами хоче обхопити земну кулю. На засіданнях ОН більшість делегатів терпеливо вислухувала тригодинні промови Громька, час-від-часу посміхаючись з задоволення, що Громько їх ні в чому не переконав. Але ведмідь знає, що робити: застосовуючи свою специфічну схемно хитрість, він на свій лад спус навутигну для чергової жертви. Військова стратегія знає один часто вживаний маневр: щоб прикрити перед ворогом свою безсилість і малочисельність, слабша сторона у прифронтовій смузі утворює штучний рух — ті самі з'єднання курсують у певному маршруті, утворюючи фікцію великого скучення військ. Приблизно таку тактику після війни запровадила советська дипломатія. Активність Росії на міжнародних конференціях, російсько-іранській і російсько-турецькій спори, чітка праця компартії за межами СССР ясно показали ту методику, якою Москва прагнути до дальшого опанування світу: не маючи сьогодні після війни й не сподіваючись у майбутньому забезпечити себе відповідною військовою силою, вона вибрала поступовий „демократичний“ шлях. Трагедія п. Вишинського кулаком по столу, страйки, інтриги, матеріальні труднощі — сьогодні характеризують російську експансію і підкреслюють її удавану могутність. Проте, не падаючи цим фактам належного значення, демократичний світ вважає, що конфлікт може виявитись лише у проголошенні Москвою війни, не вважаючи сучасне поводження Сталіна за реальну форму конфлікту.

Ведмідь і не думає про військовий конфлікт, а передчасний переляк Заходу лише дає йому факти вести дальшу пропаганду про підбурювання до війни і загрозу мирові з боку США. Ведмідь не хоче ризикувати, для дальшої експансії він вибрал в мілітарний засіб, а пропагандивно-терористичний, яким, до речі, широко і не без успіхів, як бачимо, послуговується перед цією

війною. Вибрана метода піснелюба не є небезпечною, вона навіть в умовах демократичного Заходу є цілком легальною. В той час, як на Дарданеллах стоять озброєні до зубів війська й іржавітиме зброя, повз них в безвизово му цивільному одязі відпоручники Комінформу нестимуть в чужі країни на позичені в американців долари для організації страйків, організації державних переворотів і заворушень.

Покійно завивалося два претендента на провідну роль в світі: США й Росія, і тому, природньо, між ними йде жвава конкурентна боротьба. Підвищення економічного рівня загрожених комуністичних країн не зликує цієї небезпеки. В кожній країні знайдуться торези, знайдуться темні маси, які дадуть себе одурити, і зазвичай несподівано виринатимуть труднощі, які коментиста, не будучи при владі, соритно використовуватимуть для компромітації урядів і послаблення владної спроможності окремих держав.

Виключаючи в найближчий час мілітарний удар, з острахом дивимось на перші наслідки боротьби за вплив. В той час, як західні демократії не спромоглися забезпечити державам Сходу Європи колишні гарантовані демократичні польовостей, Росія свою „демократію на експорт“ прищепила туг дуже міцно, навіть змогла перейти в дальший наступ, бо вже сьогодні йде мова про те, як би оборонити від комунізму Італію й Францію. Свій генеральний впливово-пропагандистичний і терористичний наступ Росія одночасно прикриває другим крилом загального наступу, щоб дезорієнтувати противника: за її ініціативою світ тримається штучно в мілітарній напрузі, наче б то ось-ось має вибухнути війна.

Світ бореться за мир. Проте миру в Європі немає, її опанувала безправність і страх, існувала цілком народів загрожене.

Англо-американці все таки на кожному кроці й досі виявляють свою добру волю і вірять у порозуміння з Росією, і коли сучасні дипломатичні заходи вважають за тверду політику, то для диктаторів Кремля вона дуже і дуже лагідна.

Леонід ЛИМАН.

ною пропагандою. Кілька місяців після мого арешту я важко борюся з собою, думаючи, що вся справа вийшла з не-поозуміння або фальшивого обманувачення, аж врешті зрозумів, що ніякого непорозуміння тут не має. Свідчий суддя дав мені швидко до підання, що він сам знає, що це все фальшиве, але кочне потрібне для советського уряду і тому так чи інакше ГПУ мусить їх мати. Щоб їх злобути, ГПУ вживало всіх засобів для злобути тих свідчів. На противі кількох тижнів не давали мені спати. Зробили міру на домовину і висловлювали нібито глибоке співчуття. Все це я витримував, але коли помістили мене по пів році до камери, де були визначені члени-комуністи із Західної України, тоді вони переконали мене в необхідності признання. Судити мене колегія ГПУ на закритому засіданні позачинно і присудила мені 10 літ“.

Видавляється, що вже тоді, 1933 і 1934 року, вимагали від нього свідчень про Любченка, Чубаря, Гринька, Загонського як націоналістів, а зокрема про Любченка як українського Муєсоліні, хоч тоді всі вони очолювали пропаганду за винищення українських націоналістів.

Не вважаючи на тяжкий стан здоров'я, Вітик строго чаргував працю в камері, як на молодий хотів йому, помігти, та він не дозволив, і сам вивозив парашу, чистав шльоту і т. д. (він мав тоді, мабуть, 68 літ). Ми грали в шахи або в доміно, щоб близько себе сидів і тихо говорив. Одного разу він глибоко задумався, важко відхлював і сказав мені потиху: „Я пропав, бо 10 літ все одно не витримаю, але не в цьому діло... Я вийшов „Громаду“ у Відні, де сказав людям до виходу на Україну і багато мене послушало... А тепер всі вони опинились в такому становищі, що й я“.

Він вибрал в мілітарний засіб, а пропагандивно-терористичний, яким, до речі, широко і не без успіхів, як бачимо, послуговується перед цією

Він вибрал в мілітарний засіб, а пропагандивно-терористичний, яким, до речі, широко і не без успіхів, як бачимо, послуговується перед цією

Він вибрал в мілітарний засіб, а пропагандивно-терористичний, яким, до речі, широко і не без успіхів, як бачимо, послуговується перед цією

Він вибрал в мілітарний засіб, а пропагандивно-терористичний, яким, до речі, широко і не без успіхів, як бачимо, послуговується перед цією

Резолюції

Першої Панамериканської Конференції

I.

Перша Панамериканська Українська Конференція висловлює:

1) Своєю повною відданістю ідеалам свободи і демократії та повну згодність з законами своїх американських країн;

2) Нерозривний духовний зв'язок українців американських країн з діями українським народом та плебому і його героїчній Українській Повстанській Армії свій гарячий братній привіт.

II.

Перша Панамериканська Українська Конференція, беручи до уваги факт поділу світу на два непримиренно ворожі табори: демократично-західний та диктаторсько-тоталітарний, союсько-російський і звалячись з точки зору інтересів своїх американських країн та добра українського народу, закликає українців усіх американських країн усіма силами підтримувати політику своїх урядів, зокрема політику США, виявлену в доктрині Трумена та плані Маршала і скеровану на звільнення світу, отже і українського народу, від всієї неволі.

III.

Заслуживши цілий ряд доповідей та обговоривши їх, Конференція стверджує:

1) Друга світова війна, що велася під гаслом свободи і демократії та звільнення народів від диктатури і тоталітаризму, від чужих імперіалізмів, не привела воли українському народові. Не зважаючи на всі його великі жертви в боротьбі проти нацистської Німеччини та на великий вклад в перемогу союзників, українському народові не признано тих прав і свобод, за які він разом із союзниками борювався, а замість його під брутальною владою комуністичної Москви.

2) Теперішня так звана "Українська Радянська Соціалістична Республіка" не є вільною самостійною державою українського народу; а в так званій уряд не є урядом з воли українського Народу, а так само її представники в ООН є речниками не українського народу, а тільки окупативної союсько-російської влади, що безпощадно винищує український народ фізично і духовно, застосовуючи терор, масові розстріли і висилки в далекі табори величезних робіт та заселюючи Україну чужоземними елементами.

3) Основою конфлікту між Україною і Москвою є не тільки природне приривання українського народу до незалежного, самостійного життя та боротьба проти російського імперіалізму, але теж глибокі духовно-світоглядні різниці між обома народами. Український народ, зв'язаний духовно і культурно з Заходом, упродовж цілої своєї тисячолітньої історії виявив всі найкращі прикмети народоправ'я, бажання добросусідських взаємин з іншими народами, релігійну толеранцію та пошуквання гідності, свободи і всіх прав народів і людей, він постійно за ці ідеали борювався, ставши зброною західної культури.

4) Український народ від прастарих часів є у своїй масі хліборобський народом, сильно прив'язаним до своєї землі. Попиття безземельного, аматеріалізованого пролетарія-робітника принесла в Україну московська окупативна влада, що завела в Україні невідоме досі в історії фізичне, матеріальне і духовне нищення.

5) Сьогоднішня крива диктатура Кремля над Україною є тільки продовженням і найбільшій формою московського імперіалізму, що вже 300 років поневолює Україну та проти нього завдав болючих і в боротьбі виявляв найкращі сили України.

6) Московський більшовицький імперіалізм є сьогодні ще єдиною і найбільшою загрозою для людства та всіх його відогід культурних і матеріальних досягнень і тим самим для святого миру, доказом чого є московська окупативна політика в Україні та інших поневоєних Москвою західних і східно-європейських

країнах, як також підтримка робота московсько-більшовицьких п'ятих колон по цілому світі, зокрема в американських країнах.

7) Свободолюбний український народ від ніків змагає до здійснення тих самих ідеалів свободи і демократії, що були виписані на прапорах західних союзників під час Другої світової війни. Продовжуючи вікову боротьбу за своє повне національно-політичне визволення, український народ теж під час Другої світової війни підняв боротьбу проти тиранії і за свою незалежність проти нацистської Німеччини і серед найтрудніших обставин, бо не тільки без будь-якої допомоги, але й без належного зрозуміння з боку інших, головно американських народів та коштом найбільших жертв він продовжує досі свою боротьбу проти тоталітарно-диктаторської Союської Росії.

8) Збройною силою українського народу в цій його перивій боротьбі за визволення є революційна Українська Повстанська Армія. Тож її та її бойовому проводові перша українська Панамериканська конференція висловлює найбільший подив, пошану і признання за героїчну і жертвенну оборону України та українського народу під час війни перед німецьким і сьогодні перед московським окупантами та виявляє своє бажання і готовність всіма своїми силами допомагати цій армії, вважаючи її за першу гвардію демократичних ідеалів на Сході Європи.

IV.

Перша Панамериканська Українська Конференція, стоячи на становищі, що тільки об'єднаними силами та спільною і плановою і акцією можна досягти найкращих результатів у визвольних змаганнях, долучає свій голос до загальноукраїнських бажань та закликає всіх українців в Україні та поза Україною по всьому світі суцільно виявити найкращу волю та докласти всіх зусиль для повного об'єднання всіх українських сил для одної великої мети: визволення України та створення від нікого незалежної, вільної і демократичної Самостійної Соборної Української Держави.

З цією метою представники українського громадянства США, Канади, Бразилії, Аргентини, Парагваю і Уругваю роблять дальший конкретний крок і:

1. Покликають до життя свій постійний центр під назвою Панамериканська Українська Конференція, надаючи йому повноваження репрезентувати українців американських країн в спільних справах цих країн та в спільній акції, скерованій на визволення України.

2. Доручають цьому своєму спільному Представництву започаткувати й підтримувати всяку іншу акцію, яка змагає б до об'єднання та консолідації всіх українських сил поза межами України.

3. Постійний виконавчий орган українців американських країн, — Панамериканська Українська Конференція складатиметься з 6 осіб: голова, що його делегує Комітет українців Канади, місто голови і касир, що їх делегує Український Конгресовий Комітет Америки, і двоє членів, що їх делегують: Представництво українців Бразилії та Представництво українців Аргентини, Парагваю та Уругваю, як теж генерального секретаря, що його вибирає звичайною більшістю голів плану Панамериканської Конференції.

4. Екзекутивні ПАНУ відповідні доручається виготовити відповідний правлячий, що після затвердження Представництва українців поодиноких американських країн, має стати правно-формальною базою праці спільного Представництва — Панамериканської Конференції. Формальним осідком Екзекутиви ПАНУК аж до зміни залишається Нью-Йорк.

5. На адміністрацію та працю Екзекутиви Панамериканської Української Конференції встановлюється річний бюджет у висоті 10.000 доларів, що має бути покритий українськими Представництвами поодиноких американських країн в такому відношенні: США — 40%, Канада 30%, Бразилія — 15%, і Аргентина, Парагвай та Уругвай — 15%.

V.

Панамериканська Українська Конференція головним завданням українців в американських країнах вважає:

1. Дати якнайбільший вклад в політичний, культурний і господарський розвиток своїх країн;

2. Своєю творчою працею та своєю гідною поведінкою виявити вартість українців і активним ширенням правди про Україну та про українські змагання здобути для них симпатії і підтримку своїх американських співгромадян та їх урядів.

3. Стояти на сторожі доброго українського імені, плекати українську культуру, українські звичаї та українські традиції вважаючи їх складовою частиною культури своїх американських країн.

4. Ціле своє громадське життя організувати під кутом інтересів та розвитку своїх американських країн, допомогти українським змаганням та добра українського народу.

VI.

Панамериканська Конференція стверджує, що:

1. В західній Європі існує численна українська еміграція в загальній кількості біля 400.000 осіб, яка не може вернутися на рідні землі, з огляду на національні, політичні та релігійні переслідування з боку окупативної московської влади. Поверот в Україну був би для цієї української еміграції рівнозначний з безпосереднім фізичним знищенням або повільною смертю в невеликих таборах Сибіру.

2. Ця численна українська еміграція перейнята глибоко західними ідеалами свободи, демократії та виявила себе високоцінною і творчою силою на всіх ділянках життя.

3. Цими своїми прикметами та своєю трудолюбністю українська політична еміграція творить найкращий і високоартістичний елемент вільних країн обох американських континентів.

Панамериканська Українська Конференція, стоячи на становищі інтересів своїх американських країн та добра українського народу, звертається до урядів своїх країн, щоб вони по можливості якнайшвидше поробили відповідні законодавчі і адміністративні заходи з метою допустити на свої території всю цю масу української політичної еміграції, визнаючи тим, що це вже частинно, або в цілості виконали.

Панамериканська Українська Конференція визнає все організоване і незорганізоване українське громадянство всіх американських країн, всіма силами допомагати своїм братам і сестрам на інших континентах, головно масі українських жертв війни в Європі та щедро підтримувати працю своїх Українських Допомогових Комітетів.

VII.

Панамериканська Українська Конференція з жалем стверджує, що частина, хоча і нечисленна, українців в країнах обох американських континентів впадала жертвою облудної комуністичної пропаганди та на шкоду і ганьбу своїх прибраних американських Батьківщин та своєї рідної Української Землі і народу, свідомо чи несвідомо служили інтересам найбільшого ворога людства, більшовицького московського імперіалізму.

Панамериканська Українська Конференція, осуджуючи їхню дотеперішню роботу, визнає їх залишити своє блудне становище та направити заподіную ними шкоду активною працею в обороні людства та його духовних і матеріальних надбань перед загрозомою більшовицької загрози.

Конференція рівночасно визнає всіх українців американських країн повністю беззащадною боротьбу проти пірванньої роботи комуністичних п'ятих колон в своїх країнах, зокрема тих, що безпечно компромітують українське ім'я. Українець може бути тільки ворогом більшовицтву.

Нью-Йорк, 21. листопада 1947 р.

Реферат ген. Палія-Неїло

(В Міттенвальді на тему: "Війна і значення переваги моральних сил")

Актуальна тема реферату, а також імпозантна постаць доповідача, учасника наших визвольних змагань, привабляють велику аудиторію, яка уважно і з помітним інтересом прислухувалась до кожного слова доповіді.

"Наявність складної світової політичної ситуації підказує, що майбутній зудар Сходу із Заходом наближається. Це буде вирішальний фінальний бій двох діаметрально протилежних ідеологій", констатує доповідач і цитує вислови англ. і амер. діячів та публіцистів, які стверджують миролюбивість американців, а також що політика компромісів з СССР шкідлива для людства.

Останні політичні потягнення Советів (Балкани, Польща, Греція, Франція, Італія, Іран та інші) промови Молотова і Вишнєвського доводять, що СССР в поготівлі, а фактично вже в наступі (Китай, Корея, Палестина). СССР так загальнопувався, що відступу назад вже для нього немає. Переродження для Полігюра і кремлівських можновладців смерті подібне, бо СССР в своїй імперіалістичній гоші вже не може зупинитися на кордонах 1939 року, бо тоді не будуть виправдані мільйони жертв, які Совети положили під час другої світової війни. Це могло б привести до катастрофи комуністичну владу в СССР — в цій сутоталітарній державі, а також до абсолютного краху престижу Москви серед її сателітів і навіть до цілковитого провалу ідеї III-го Інтернаціоналу. Ілюзії про добровільне звільнення червоною армією окупованих територій Європи теж марі.

Перша фаза боротьби — холодна війна заломлюється, доказом чого є зривання дипломатичних стосунків (Чилі, Бразилія, Аргентина, напруження в Ірані), інтенсивні досліді над атомовою зброєю і остання конференція чотирьох у Лондоні. В світлі цих подій надходить час нашої чинної участі в розв'язанні світовою демократією болючої Української Проблему, про яку тепер знає увесь світ, але до слушного часу мовчить. Ми певні, що обставини і час діють на нашу користь. З поваленням тоталітарного гітлеризму, західні держави і Америкі є невигідним підтримувати доктрину про "єдину неділимую Росію", як це сталося перед першою світовою війною і під час другої світової війни. Нечуваний червоний імперіалізм — страшніший від плянів III-го Райху. Світ не може далі терпіти такого гальма застою, яким була, є і може бути Росія в образі жандарма Європи. Тепер демократичний Захід добре усвідомив, якого "союзника" він мав. Але він також пізнав його хитрість, жорстокість, ненажерливість в прагненні до своєї мети — всесвітньої революції шляхом терору, шантажу і шпигунства. Омана про підсоюський "рай", опера на штучній конституції з "всевидання" НКВД і глобальним підляпанням СССР народів — рабів, тепер відома світові.

Досвід минулої війни показав, що захистки "родина" — червоноармії при першій діпній нагоді безперечно, і, правдоподібно масово підуть до полону. Не підлягає сумніву, що майбутній успіх збройного зудару буде належати тій з воюючих сторін, де моральний стимул і духовний потенціал будуть переважати, а таких якостей при зударі з Америкою й Англією червона армія буде мати мінімальну кількість, бо штучний патріотизм з обманутими ідеалами і жалюхою дійсності — розвіється після першої поразки. Карта Сталіна буде бита. Бо во ім'я чого, за кого і за що він поведе свій обсервований народ, а особливо українських воїнів, на смертний бій? У таких воїнів відсутня свідомо дисципліна, воля і почуття обов'язку, совість та інші моральні почуття. Такий воїк знає, що програє СССР війна є остання дошка його рятунку і звільнення його від нечуваного в світі кривавого рабства. Програє СССР війна звільнить під'яремні народи, а в їх числі і український народ під кайдани, в яких кремлівські володарі тримають їх 30 років. Здоровий розум диктує нам якнайшвидше припинити безглузду політичну розбіжність і ворожнечу. Ми мусимо всі згуртуватися навколо одного нашого еміграційного уряду, щоб створити силу, яка б піддержувала ідею визвольної боротьби

Спішімо ж творити наш національний демократичний моноліт. Пам'ятаймо, що тільки об'єднання навколо одного державного центру, осяяченого кров'ю мучеників за волю і державність України, згідно і слушно, ми зможемо собі здобути незалежну Соборну Українську Державу.

Такі головні висновки шанов. доповідача, з якими солідаризувалися присутні слухачі, нагородивши доповідача гучними оплесками. Українець.

Збудуймо живий пам'ятник проф. І. Боберському

В цьому році помер в Югославії проф. І. Боберський, людина, яка створила епоху в вихованні молоді західної вітан українського народу. Він першим переніс і поширив на галицькому терені ідеї фізичної культури, що саме в тому часі відродилася в Західній Європі.

В парі з цим прирешав ідеологію спартацького життя та патріотизму як під, до якої мала приривати фізична культура. Виховані в цій ідеології руховики та спортсмени назвали обличчя УСС та згодом УГА, в чому він як член Боевої Управи УСС та Головної Команди УГА, видатно їм патронував. Різномітні вчителі і педагог виховував він в тому дусі молоді, звертаючи велику вагу на вироблення у неї самостійності, громадських чеснот та ініціативи. Тому усі ці гуртки молоді, зокрема Пласт, мали в ньому як не одного з основників, то видатного помічника і опікуна.

Цими заслугами поставив себе проф. Боберський в ряд безсмертних сил українського народу, якому поставив на рідних землях укр. молоді гідний пам'ятник.

Щоб однак вже тепер вішанувати пам'ять проф. Боберського, Рада Фізичної Культури творить фонд імені проф. І. Боберського, якого завданням буде:

- 1. видавати в бібліотечі "Борітеса, доброті", всякого роду видання з ділянкою фізичної культури,
- 2. субвенціонувати педагогіку і студії фізичної культури,
- 3. уфундувати закладу нагороду для установа фізичної

культури, яка викажеться найкращими досягненнями в реалізуванні ідеї проф. Боберського.

Для реалізування вищезазначеного фонду, Рада Фізичної Культури при ЦШУЕ закликає українське громадянство, що хоче вішанувати пам'ять проф. Боберського, жертвувати добровільні датки та переказати на адресу: **Українischer Sportrat Augsburg, Somme-Kaserne Bl. 5** з допискою "фонд Боберського". Вказ жертводавця буде оголошений за згоди час у пресі. При цій нагоді РФК повідомляє, що усе фонду створеної з доходу, що вказує на цей рік у "Дня Фізичної Культури", владкошаного по таборах, РФК переказує на фонд ім. проф. Боберського.

За РФК Мгр. Ватажков Остан Мгр. Країна Іван.

Нова п'єса

У педню 14 грудня Ансамбль Українських Авторів під керівництвом П. Блавацького в Регенсбурзі слухав у читанні авторів абу члена МУР'у Ів. Майстронка "КІНЕЦЬ СТРАХОВА" (трагедія на п'ять картин) Щоб відговорити від цієї колективної театру українців П до постановки цю п'єсу мала ще б-б місце, тоща слухати драматургічна парада МУР'у, але через відсутність автора читання тоді не відбулося.

Світовий зразок метра та кілограма. В парку Saint Cloud поблизу Парижу, глибоко в підземній криптеї коморі переховується всесвітній зразок одиниці довжини — один метр та всесвітній зразок одиниці ваги — один кілограм. Ці основні одиниці метричної системи мір доважин та ваги були в 1799 році введені в Франції, а в 1875 р. вони були прийняті 31 державою. В цьому році вперше після 1939р., згідно угоди, зібрався член міжнародного бюро мір і ваги в Парижі і проконтролювали правильність зразків метра та кілограма.

Ключі від дверей камери з багатьма таємними замками переховуються в трьох довірених осіб, таким чином ніхто не може відвідати камеру без свідків або без відома трьох довірених осіб. При контролі було встановлено присутність зразка метра з платини та іридію, а також зразка кілограма. Останні були замкнені в касовій шафі, що стоїть в камері. Їх правильність було заготовано протоколом.

Автомобіль „москвич“. Німці мали перед війною „Volkswagen“. Американці мають „Jeep“ (джип). А росіяни також, нарешті, запроєктували і виготовили перші 100 авт нової конструкції, що мала б бути найдешевшою. Нове чотирьохколісне авто „москвич“ подібне до англійського фірми „Austin“. Авто має мотор з потужністю 23

кіловатт і повинно розвивати швидкість до 90 км. на годину. Передбачається, що на 100 кілометрів авто потребуватиме 9 літрів бензину.

Розмова через інфрачервоні промені. Вживані під час військових дій засоби світлової сигналізації зазнали значного удосконалення. На підставі великого досвіду в цій справі, як тепер стало відомо, японці сконструювали під час другої світової війни апарат, що пересилав і сприймав сигнали через невидимі інфрачервоні промені. Завдяки цьому апаратові командири японських військових з'єднань могли передавати накази на фронтіві позиції на віддалі до 3-х кілометрів. Апарати були в 1644-46 рр. збудовані від японців американським військом. Апарат перетворює розмову на коливання інтенсивності інфрачервоного променю в місці вислання та, навпаки, сприйняті промені перетворює на передавану розмову в місці сприймання. Японські апарати виглядають як маленькі прожектори на штативі. Разом з ручним генератором вони важать до 70 кг.

В мирний час при дальших удосконаленнях вони б могли знайти застосування в мирних портах та на летовищах. Невидимість процесу пересилання дає значні переваги перед колишніми засобами світлової сигналізації. Ю. Ф.

Спортивне життя в Ашаффенбурзі

14-го грудня 1947 року УСТ „Пролом“—Ашаффенбург організував лісовий біг з перешкодами на три кілометри для змагунів, два кілометри для юніорів та 1 кілометр для жінок. З жіночої групи перше місце здобули: Чернявська Юлія — „Пролом“—4 хв. 25 сек; Котів „Пролом“—4 хв. 26 сек. З категорії юніорів—Янівський Богдан — „Пролом“ 9, 8 хв.; Болух Олександра — „Пролом“—9,12 хв. З категорії змагунів—Заблюцький Станіслав — „Пролом“ — 10,6 хв.; Гальтний Петро — „Пролом“ (Пласт)—10,17.

Футбольна дружина „Запоріжжя“ — (Ашаффенбург)

між „Проломом“ та гімназійною дружиною „Черник“, яка є нині філією „Запоріжжя“. Після завершення гри перемогли молодики з „Черника“ з рахунком 5:2; рахунок сетів 12:6; точок 345:315. М. Г-ий.

Чи ви вже знаєте...?

... що найшвидше забитий гол забив гравець англійської професійної дружини Астон Вілла в грі проти Чарльот Атлетік 1938 року. Цей гол був забитий точно за 8,5 сек. після свистка судді, так скоро, що ні один ворожий гравець навіть не торкнувся до м'яча.

Погода сприяла якнайкраще, що гнєсло більше пошвадження у змаванні.

По обіді того ж дня „Пролом“ мав змагання з футболу із сильною німецькою дружиною „Ресбах“, посиленою, крім того, ще трьома кращими з гравцями інших німецьких клубів. Змагання закінчилося з рахунком 5:6 (2:3) на користь українців. Судював Суховерський. Глядачів було понад 800.

Увечері того дня відбулися товариські змагання з столової сітківки

... що за три хвилини можна забити три голи? Цього року на осінніх розігривках першості СРСР „Динамо“ Москва забивало в грі проти дружини „Динамо“ Тіфліс за три хвилини три голи, чим і вирішило матч на свою користь.

... що в одному матчі за 90 хвилин можна забити майже щодругої хвилини гол? Такій, мабуть, абсолютний рекорд голів забивала дружина „Германія“ Вольфенбюттель в грі з СФ Бісвелде, забивши 42 голи. Гра закінчилася з

РОЗШУКИ

- Дрозда Нікола, Кулика Василя (працював в Етлінгені), Кулика Марію, розшукує Олена Дрозд. DP-Camp 579, Mainz-Kastel. 186-1
- Проф. Дм. Киселишо (Канада) просить з даними написати Б. Сивенко, Neu-Ulm, Ludwigstr. 10. 1 р.
- Батька Діленка Василя з родиною шукає донька Муся. Писати на „Українські Вісті“. 196-5
- Пошукує рідних і знайомих — Голішко Василь. Писати на „Українські Вісті“. 193-2
- Ягодкіна Валентина шукає Мушаровський. Зголоситись на „Українські Вісті“. 169-2
- Каюса Юруса розшукують рідні. Солдатська Слобода 9. Писати на „Українські Вісті“. 176-1
- Брата Харитона Жорника, Павла Харішка, Зівька Харішка шукає Іван Жорник. Писати на „Укр. Вісті“. 176-2
- Ліварі Федора Телеманна, Івана Білого розшукує Наташка Максимів. Зголоситись на „Українські Вісті“. 149-5
- Виницького Петра, розшукує Ваш Олена, писати: Wenzel K., Neu-Ulm, Ludwigstrasse 10.
- Івченко Єлеонору, нар. 1927 р. з Ярослава, що останню перебувала до березня 1945 року в Помєранії. Хто знає про її долю, прошу повідомити на адресу „Українські Вісті“. 183-1
- Трофіменко Галину, Людміту, Оксану розшукують рідні. Писати на „Українські Вісті“. 36-21
- Дядьків Брагу Федота та Грицька пошукує Кух Микола. Хто знає про їх місце перебування, прошу повідомити на адресу: Burgdorf (Hann) DP-Camp OHIO. 201-1
- Рідних і знайомих з Новосілох (повіт Рудка), шукає Лозницький Михайло. Lüneburg, Feldstr. 43. 205-1
- Януша Євгена шукає мати Катерина. Mainz-Kastel, Goldkaserne IRO 1022, Bl. 4, Z. 122. 185-1
- Адреса Української Громади на Туреччині: Mikola Zabello, Beyoglu p. k. 224, Turquie, Istanbul.
- Друже Шевченко Грицько з села Крехів, відгукнісь на „Українські Вісті“ для Володимира Прокоповича С. 193-2
- Сина Ошура Віталія розшукує батько Коті хтось шось знає про нього, пишати на „Українські Вісті“. 206-5
- Шудрака Григорія пошукує Шудрак Софія. Коті хтось що знає про його долю, прохання писати на „Українські Вісті“. 202-2

ОГОЛОШЕННЯ

Дирекція театру „УРАНІЯ“ повідомляє, що для 28-го грудня п. р. о 19-й годині 30 хв. в залі театру українського табору СС-Казерне (Мюнхен-Фрайман) відбудеться ВЕЧІР ДРАМИ, САТИРИ та ГУМОРУ артиста-рецидиватора

ПЕТРА ТИМОШЕНКА

Репертуар вечора складений за цілком новою оригінальною програмою.

Дирекція театру „УРАНІЯ“

174-1

рахунком 42:0. Треба тільки дивуватися витривалі воротаря.

... що кубок Дейвіса, найбільша світова нагорода в тенісі, вже 13 разів був в США, 9 разів в Англії, 7 раз в Австралії та 6 разів у Франції.

Цікаво, скільки кілометрів мусів проїхати за своє життя цей кубок? Може, хто з читачів вичислить?

Прімо Карнера, людина-велетень, що був американським чемпіоном в тяжкій вазі, вирішив на старість змінити свою „кваліфікацію“ і перейшов в табір борців. Після короткої підготовки зустрівся Карнер з чемпіоном Британської імперії по боротьбі Біллі Ватсоном. Противник був твердим горихом навіть для людини-велетня. Під час заведеної боротьби Карнера так забувся, що за старою боксерською звичкою, ударом з правої знокаутував свого противника. Біллі Ватсон лежав переможений на маті, але Карнера завдячує цьому ударові свою дискваліфікацію.

До наших спортсменів

Редакція ласкаво просить шановних спортсменів наших спортивних товариств, з метою популяризації українського спорту надіслати повідомлення про змагання та імпрези, що відбулися в Вашому товаристві чи таборі та побажання щодо нашого відділу спорту.

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подаємо також оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ. В тексті — 100 % надлишки

РОЗШУКИ — 30 пфеніг. за кожне окреме слово.

Належну суму слід надіслати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати — оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Від Адміністрації

Часопис „Українські Вісті“ виходить двічі на тиждень у середу і суботу. Приймається передплату:

На 1 місяць — 8 НМ
3 — 24 НМ
Ціна окремого числа 1 НМ.
ДО ІНШИХ КРАЇН:
На 1 місяць — 10 НМ
3 — 30 НМ

Нових передплатників (Американської Англійської зон) ласкаво просимо замовити „Укр. Вісті“ через місцеву німецьку пошту або листом.

Передплату належить вносити заздалегідь, бо нові передплатники одержуватимуть газету лише з 1-го числа наступного місяця.

Організуйте групову передплату та зголосуйтеся для кольпорукаю. — Кольпорукаю заплака 20 %. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатись заставою і особисто до Адміністрації.

Administration „Ukrainiski Wisti“, Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Валентина Співа „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“ РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ РЕДАКТОР Ів. БАГРЯНИЙ

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а в прикладу невідомих дописів застосувати лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремих редакторам, а Редакції:

Redaktion „Ukrainiski Wisti“ No 4-Ulm, Ludwigstrasse 10

Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Блюк „А“ від 8—12 год щоденно, крох суботу.

Authorized by European Commission Civil Affairs Division APO 757 AG 1837 — GEC-AGO — 14 July 1947

Druck: Ukrainische Zeitung, Neu-Ulm, Ludwigstrasse 10

УКРАЇНСЬКИЙ, ПРАВОСЛАВНИЙ, ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

№ 1948

ШТУТГАРТ — МЮНХЕН
ВИДАННЯ СВЯЩ. СИНОДУ У А П Ц
НА ЕМІГРАЦІЇ

Замовлення надсилати на місця — до церковних парафій

Замовляйте:

Різдвяні й Новорічні листівки у видавництва „Українські Вісті“.

Мистецьке виконання в багатьох кольорах на гарному папері.